

Verotus: KHO otti kantaa yrityksen verojärjestelyjen laillisuuteen

Verottaja hävisi kiistan Parocin siirtohinnoittelusta

Korkein hallinto-oikeus totesi Verohallinnon tulkinnan lainvastaiseksi.

Petri Sajari HS

KORKEIN hallinto-oikeus (KHO) katsoi tiistaina julkistamassaan ennakkopäätöksessään, että Verohallinnon tulkinta eristeitä valmistavan Parocin siirtohinnoittelusta on lainvastainen.

KHO:n tutkimassa tapauksessa oli kyse Parocin tuotteiden, palveluiden ja tuotekehityksen sisäisestä myynnistä ulkomaille. Lisenssimaksujen takia konsernin verotettavat tulot Suomessa olivat pienemmät kuin Verohallinto tulkitisi.

Verohallinnon mielestä Parocin siirtohinnoittelu oli laitonta, koska se ei hyväksynyt yhtiön liiketoimintamallia. KHO:ssa perimmäinen kysymys oli, voiko Verohallinto tulkita Parocin liiketoimintaa toisin kuin yhtiö itse ja määrätä sillä perusteella jälkiveroja.

Korkein hallinto-oikeus katsoi, että yhtiö oli toiminut voimassa olevan lain mukaisesti ja noudattanut teollisuusvaltioiden yhteistyöjärjestön OECD:n siirtohinnoittelusta antamia ohjeita. Ratkaisu oli yksimielinen. Sen tekivät oikeusneuvokset Irma Telivuo, Leena Äärilä, Mikko Pikkujämsä, Vesa-Pekka Nuotio ja Antti Pekkala.

”Olemme 2000-luvun alusta saakka noudattaneet hyväksytyjä siirtohinnoittelumenettelyjä. Sitten yhtäkkiä Verohallinto ilmoittaa, että meidän olisi pitänyt maksaa taannehtivasti 100 miljoonaa euroa jälkiveroja, korkoja ja veronkorotuksia. Se olisi vastannut liki meidän Suomen yhtiön yhden vuoden liike-

vaihtoa”, sanoo Parocin toimitusjohtaja Anders Dahlblom.

Dahlblom korostaa, että Paroc yritti kaikin tavoin auttaa Verohallintoa ymmärtämään yhtiön liiketoimintaa ja siirtohinnoittelua. Yhtiön neuvonantajat olivat alusta saakka täysin eri mieltä Verohallinnon kanssa. Neuvotteluiden aikana Verohallinnon alkuperäinen vaatimus sentään pieneni.

Jos Verohallinnon tulkinta olisi jäänyt voimaan, Paroc olisi joutunut maksamaan jälkiveroja kaikkiaan runsaat 50 miljoonaa euroa, josta korkojen ja veronkorostusten osuus olisi ollut 20 miljoonaa euroa.

”Suomalaisen liike-elämän näkökulmasta on hyvin huolestuttavaa, jos Verohallinto omaksuu siirtohinnoittelussa käsittämättömän tulkinnan, jossa yritykset voisivat mennä jopa konkurssiin erikoisten tulkintojen takia”, Dahlblom sanoo.

”Meidän olisi pitänyt maksaa taannehtivasti 100 miljoonaa euroa.”

Anders Dahlblom, Paroc

Siirtohinnoittelu tarkoittaa yleensä kansainvälisen konsernin sisäisten liiketoimien hinnoittelua. Kyse voi olla esimerkiksi palvelujen ja tavaroiden myynnistä, mutta siirtohinnoittelu koskee myös konsernin sisäisiä rahoitusjärjestelyjä. Siirtohinnoittelun voi johtaa siihen,

että yhtiön verotettavat tulot niiden kotimaissa supistuvat.

Sisäisissä liiketoimissa ja rahoitusjärjestelyissä on noudatettava samoja hinnoittelu- ja kaupankäyntiehtoja kuin jos liiketoimet tehtäisiin vastaavissa olosuhteissa toisistaan riippumattomien yritysten välillä.

Jos yritys ei noudata tätä markkinaehtoisuuden periaatetta vaan pyrkii siirtohinnoittelulla välttämään verojen maksamista, hinnoittelua voidaan oikaista ja määrätä lisää veroja korkoineen maksettavaksi.

Turun yliopiston finanssioikeuden professorin Jaakko Ossan mielestä on huolestuttavaa, että vasta korkeimmassa hallinto-oikeudessa on ymmärretty Verohallinnon siirtohinnoittelun uudelleenluonnehdinnan oikeudelliset ongelmat.

”Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisussa on viitteitä siitä, että Verohallinto on tulkinnut siirtohinnoittelua turhan aggressiivisesti. Verohallinnon olisi viimeistään tämän ratkaisun takia muutettava tulkintojaan ja toimintatapojaan”, Ossa sanoo.

KORKEIMMAN hallinto-oikeuden vuosikirjaratkaisu on merkittävä siksi, että se kumosi päätöksellään verotuksen oikaisulautakunnan ja Helsingin hallinto-oikeuden ratkaisut.

Verohallinnon omaksuma tulkinta siirtohinnoittelusta on törmännyt ennenkin siihen, että tuomioistuimet ovat todenneet tulkinnat lainvastaisiksi.

Vuonna 2016 korkein hallinto-oikeus ei antanut Veronsääntöjen oikeudenvallontayksikölle valituslupaa, minkä takia Helsingin hallinto-oikeuden ratkaisu sai lainvoiman. Näin verohallinnon Fortumille vuonna 2013 määräämät 136 miljoonaa euron jälkiverot belgialaisen tytäryhtiönsä siirtohinnoittelussa varmistuivat lainvastaisiksi.